

همیشه

گفت‌وگو با یونس فیضی، جانباز جوانی که ۲ پا ندارد، اما در سال‌های اخیر برای نجات جنگل‌ها فداکاری کرده است

«نمی‌توانم» در دایره لغات من نیست

گزارش **لیلا شریف**
روزنامه‌نگار

مسیری را انتخاب می‌کنند که برای کمتر کسی قدم‌زدن در آن مسیر قابل تصور است. یونس فیضی، جوان دهه شصتی اهل پیرانشهر یکی از همین قهرمان‌های ایران است که با وجود از دست‌دادن پاهایش به‌دلیل انفجار مین‌های باقیمانده از زمان جنگ، در میدان حفاظت از وطن نقشی متفاوت را بر عهده گرفت. فیضی با وجود این جانبازی در تمام موقعیت‌هایی که محیط‌زیست کشور نیاز به ناچی دارد، خود را با هر سختی به نقطه مورد نظر می‌رساند تا جان طبیعت را از گزند حفظ کند. این فداکاری و از خودگذشتگی منحصر به فرد یونس فیضی بهانه‌ای شد تا با او درباره روزگاری که پشت‌سر گذاشته و تلاش‌هایی که برای زنده‌نگه‌داشتن امید به‌عنوان یک جانباز انجام داده است، گفت‌وگو کنیم.

شما مدت‌هاست که به یک نماد برای حفاظت از جنگل‌های وطن تبدیل شده‌اید و با وجود نداشتن ۲ پا از هیچ تلاشی دریغ نکرده‌اید. برای بسیاری سؤال است که شما به‌عنوان یک دهه شصتی چطور جانباز شدید؟

من ۶سالم بود و با پسرعموهایم در حاشیه شهر بازی می‌کردم. مین به‌جا مانده از جنگ با سیلاب به حاشیه شهر حرکت کرده بود که یک دفعه پسرعموهایم روی آن رفتند. ترکش‌های انفجار به من برخورد کرد، از هوش رفتم و اصلاً نفهمیدم که چه اتفاقی افتاد. وقتی به هوش آمدم، فهمیدم که پسرعموها و دختر عمومیم شهید شده‌اند. آنها ۲۱۰ و ۱۸۰سال سن داشتند و من پاهایم قطع شد.

شما کارهایی را انجام می‌دهید که یک فرد سالم به سختی آن را انجام می‌دهد. این روحیه از کجانشات می‌گیرد؟ من چون در کودکی به این مشکل دچار شدم، از همان دوران به‌خود قول دادم که هیچ‌وقت به‌خاطر معلولیت، بی‌خیال کاری نشوم. وقتی دوستانم به کوهنوردی می‌روند، تا به حال نشده‌است که من بگویم حوصله ندارم و به کوه نروم. «تنی‌توانم» در دایره لغات من نیست. من یک پسر دارم که همیشه به او می‌گویم، هیچ‌وقت نباید بگویی نمی‌توانم. او را از ۳سالگی با خودم کوهنوردی می‌برم. در واقع آن روزی که از بیمارستان مرخص شدم و خانه آمدم، پاهایم زخمی بود. رفیق بچگی‌هایم که الان هم بعد از ۳۷سال با هم دوستیم، به خانه‌مان آمد، گفت بیا و برای بازی فوتبال بیرون برویم. من هم از جلنم شدنم و با دوستانم رفتم.

تا به حال تصمیم گرفته‌اید که برای راحتی تان سوار ویلچر بشوید؟ نه. حتی یک‌بار هم به این موضوع فکر نکرده‌ام. خیلی‌ها به من گفتند که روی ویلچر بنشینم، حتی از بنیادشهاد به من بیام دادند که بیا ویلچرت را تحویل بگیر. آخر سر یک روز حضوری رفتم و نامه‌ای را امضا کردم که خودم ویلچر نمی‌خواهم. من هیچ وقت جلوی سختی‌ها سر خم

در یکی از عروسی‌های آشنایان، خانم‌ام را دیدم و باهم ازدواج کردیم. من برای اینکه خانواده همسرم را راضی کنم، ۷سال جنگیدم. به‌خاطر اینکه پا نداشتم، موافق ازدواج ما نبودند. آخرین باری که خواستگاری رفتم، بالاخره خانواده‌ام توانستند آنها را راضی کنند. حاصل این ازدواج ۳فرزند است که بزرگ‌ترین آنها ۹ساله و کوچک‌ترینشان ۲ساله است.

نگاه همسر و بچه‌ایان به شما چگونه است؟ همانطور که خودتان باور دارید، این نقص برایتان محدودیت حساب نمی‌شود، همسرتان هم این نگاه را دارد؟ همسر همیشه همراه من است. روزی نبود که حس کنم همراهم نیست. بچه‌هایم هم کاملاً همفکر من و مادرشان هستند. پسر بزرگم که ۹ساله است، اگر کسی به او بگوید بابات پا ندارد، با او برخورد می‌کند. به قدری از من حمایت می‌کند که کسی در مدرسه هم جرأت ندارد، به‌خاطر این نقص عضو حرفی بزند. من این دمیایی‌ها را دستم می‌کنم و راه می‌روم. اگر این دمیایی دم در باشد، پسرم اجازه نمی‌دهد که کسی این دمیایی‌ها را پایش کند. پسرها و دخترن خیلی حواسشان به من است و اجازه نمی‌دهند که کسی به من ترحم یا بی‌احترامی کند.

چندی پیش یونس فیضی به زینبیه رسانه آمده بود که بابت تلاش برای نجات جنگل اورامانات مورد تقدیر قرار گرفت

قله دماوند را فتح کردم «انسان نیاز دارد که به دل طبیعت برزد. اگر این نیاز نباشد، دلیلی برای رفتن به طبیعت وجود ندارد. پس نباید اجازه دهیم که طبیعت ایران نابود شود.» یونس با گفتن این عبارت می‌گوید: «من کوهنورد هستم و توانستم قله دماوند را فتح کنم. سال گذشته تصمیم گرفتم که قله دماوند را فتح کنم و بعد آن را عملی کردم. وقتی به کوه می‌روم، صدای بلبل، کبک و دیگر پرندگان را می‌شنوم، صدای آب می‌آید و وقتی زیر سایه درختان می‌نشینم، حس خیلی خوبی دارم.» او یادآور می‌شود: «۲۰سال پیش تصمیم گرفتم قله دماوند را فتح کنم و فقط ۱۰۰متر مانده بود که به این موفقیت دست پیدا کنم، اما نشد. سال گذشته دوباره تصمیم گرفتم که قله دماوند را فتح کنم. پدر، مادر و همسرم سعی داشتند مرا از این کار منصرف کنند. آنها اصرار کردند که برای رسیدن به قله دماوند تلاش نکنم. من هم گفتم می‌روم یا می‌میرم یا پیروز می‌شوم. خدا را شکر دفعه دوم موفق شدم به قله دماوند برسم و با سربلندی به خانه برگشتم.»

پسرم از اتاق عمل بیرون آمد، به دوستم زنگ زدم و قرار شد با هم برویم.

پدرم با من مثل بچه‌های دیگر رفتار می‌کرد و مثلاً موعد آبیاری باغ که می‌رسید، می‌گفت یونس برو به باغ رسیدگی کن. همه خانواده این سبک زندگی‌ام را تشویق می‌کنند

شما بارها برای خاموش کردن آتش به جنگل‌های ایران در مناطق مختلف رفته‌اید، برای بسیاری این سؤال ایجاد شده که چطور فردی که خودش به‌دلیل انفجار مین جانباز شده است، برای خاموش کردن آتش اقدام می‌کند و جان خود را به خطر می‌اندازد؟

من یک خاطره به‌شما بگویم تا شدت علاقه من به وطن را متوجه شوید. پسر بزرگم به‌خاطر حادثه‌ای تحت عمل قرار گرفت. آن روز که در اتاق عمل بود، من در اتاق انتظار نشستم و در فضای مجازی می‌چرخیدم که دیدم جنگل‌های اورامانات آتش گرفته و حیوانات بیچاره هم مجروح شده‌اند. همان لحظه تصمیم گرفتم که برای کمک بروم. وقتی به وطن راه می‌کنم که کسی در مدرسه هم جرأت ندارد، به‌خاطر این نقص عضو حرفی بزند. من این دمیایی‌ها را دستم می‌کنم و راه می‌روم. اگر این دمیایی دم در باشد، پسرم اجازه نمی‌دهد که کسی این دمیایی‌ها را پایش کند. پسرها و دخترن خیلی حواسشان به من است و اجازه نمی‌دهند که کسی به من ترحم یا بی‌احترامی کند.

شما نشان دادید که در سخت‌ترین شرایط حتی زمانی که پسرتان در بیمارستان بود، برای کمک به وطن کم نگذاشتید، این حس وطن‌دوستی ناشی از چیست؟

هر کسی عاشق یک چیزی است، من اما عاشق وطنم و باید از آن محافظت کنم. برای من فرقی ندارد که کدام قسمت کشور نیاز به کمک دارد، همیشه آمادهم تا وطن را حفظ کنم. اگر کسی به وطن وفا نکند، برای خانواده خودش هم ارزش قائل نیست.

در ماه‌های گذشته به‌خاطر حمله وحشیانه رژیم صهیونیستی به غزه و بعد لبنان و حالا سوریه، صداها کودک‌کشته و مجروح شدند. شما به‌عنوان فردی که در عساکری از سلاح‌های باقیمانده جنگ تمحیلی، زخم خورد ید، نگاهتان به این موضوع چگونه است؟

از این اتفاقات خیلی ناراحت می‌شوم. هر روزی که خبرها را می‌خوانم و می‌فهمم که چقدر بچه شهید شده‌اند، قلبم از جا کنده می‌شود و از زندگی بیزار می‌شوم. این بچه‌ها خیلی بی‌گناه هستند. باید به این مردم کمک کرد تا دوام بیاورند.

خبر خوب

اختصاص‌زمین رایگان به خانواده‌های دارای ۴فرزند

مسلم صالحی، عضو کمیسیون تلفیق لایحه بودجه سال ۱۴۰۴ گفت: با هدف حمایت از خانواده و جوانی جمعیت، وزارت راه و شهرسازی مکلف شد در سال آینده یک قطعه زمین به‌صورت رایگان در قالب شرایط مندرج در قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت به‌سه خانواده‌های دارای ۴فرزند و بیشتر زیر ۲۰سال در شهرها و روستاهای زیر ۵۰۰هزار نفر اختصاص دهد.

کنکور به روایت دبیر شورای عالی انقلاب فرهنگی

ماجرای کنکور و تأثیر معدل هنوز ادامه دارد و صحبت‌های بی‌دری دبیرشورای عالی انقلاب فرهنگی نشان می‌دهد که به این زودی‌ها قرار نیست نقطه پایانی بر مصوبه جنجالی «تأثیر معدل بر کنکور» گذاشته شود. حجت‌الاسلام عبدالحسین خسروپناه، دبیرشورای عالی انقلاب فرهنگی در گفت‌وگوی ویژه خبری چندنکته در مورد سرنوشت این مصوبه بیان کرد؛ هر چند این نکات هنوز هم می‌توانند تغییر کنند، اما در حال حاضر چون فرمان دست دبیرشورای عالی انقلاب فرهنگی است، باید صحبت‌های او را به‌عنوان نقشه راه تحلیل و بررسی کرد. پس جزئیات مهم صحبت‌های خسروپناه به این شرح است:

چند نکته درباره آینده کنکور

۱ این مصوبه مثل هر مصوبه دیگری تغییر پیدا نکرده و سر جای خود است. در حال حاضر کار کارشناسی دقیقی روی آن انجام می‌شود، سپس در صحن شورا مجدد بازنگری خواهد شد.

۲ این مصوبه اگر هم تغییر پیدا کند، برای سال آینده نخواهد بود، به‌هر حال هم امسال و هم پارسال و هم سال آینده پایه‌ه‌هم، یازدهم و دوازدهم آزمون نهایی می‌دهند، اگر هم این مصوبه تغییر پیدا کند برای سال ۱۴۰۶ به بعد خواهد بود.

۳ خانواده‌ها بدانند سال آینده و حتی سال بعد همین مصوبه فعلی اجرا خواهد شد، چون قابل تغییر نیست تا ۲سال آینده بلکه ۳سال آینده این مصوبه را داریم اگر اصلاحی صورت گیرد برای ۳سال بعد خواهد بود.

ایجاد ۲۰۰هزار فرصت شغلی در مناطق محروم

محسن مردعلی، جانشین مدیرعامل و معاون برنامه‌ریزی و منابع بنیاد مستضعفان گفت: با اجرای طرح‌های اشتغال‌زایی برای ۲۰۰هزار نفر، ارائه خدمات

درمانی رایگان به محرومان و حمایت از استعدادهای برتر مناطق کم‌برخوردار، در تلاشیم تا زمینه کاهش فقر و ایجاد فرصت‌های برابر را فراهم کنیم.

۱ برخی ادعا می‌کنند این مصوبه عدالت را تأمین نکرده، گرچه هدف این مصوبه عدالت نبوده است اما از نتایج برنامه این بوده‌است که به‌عدالت نزدیک شدیم، یعنی کسانی که جزو مناطق محروم بودند در این دو سال، در رتبه‌های برتر کنکور قبول شدند و در سال‌های قبل این امتیاز و ظرفیت برای قبولی این افراد وجود نداشت.

۲ عده‌ای بحث هزینه سنگین و کار سنگینی را که برعهده وزارت آموزش و پرورش است مطرح می‌کنند و می‌گویند آزمون‌های پایه‌دهم، یازدهم و دوازدهم، سنگین و بسیار پرهزینه‌است و این حجم را سبک کنید که بتوانیم انجام بدهیم.

۳ یک‌اشکال دیگر که می‌گویند این است که آزمون‌های مکرر ملی به دانش‌آموزان فشار روحی می‌آورد و به بحث‌های تربیتی کمتر توجه شده‌است.

زنان

نمایشگاه حجاب تا ۳۰ آذر در مصلاي تهران

مدیرعامل انجمن فعالان حجاب و متخصصان حوزه حجاب می‌گویند: تصمیم‌گیری‌های جدید برای روند برگزاری نمایشگاه پوشاک هدی گرفته شده و برای تبلیغات هم به ظرفیت رسانه ملی، رسانه‌های مکتوب و تبلیغات محیطی که با همکاری شهرداری تهران انجام می‌شود، بسنده می‌کنیم و بنا نداریم سراغ بلاگرهای حجاب برویم. حمیدرضا امیدی گفت: پیش از این قرار بود نمایشگاه هدی در پایان هر فصل برگزار شود، اما با توجه به شرایط بازار و منافع غرقه‌داران، درنظر گرفتیم نمایشگاه به مبنای ماه‌های قمری ۲بار در طول سال و باراول دهه آخر ذی‌الحجه و بار دوم در ایام ولادت حضرت فاطمه(س) برگزار شود که هر دو هم مناسبتی باشد تا استقبال افزایش یابد.

او افزود: البته اگر فرصت و موقعیت فراهم باشد دور سوم‌ی هم درنظر گرفتیم که همزمان با نمایشگاه قرآن هر سال یعنی ماه مبارک رمضان برگزار شود. مدیرعامل انجمن فعالان حجاب و متخصصان حوزه حجاب با اشاره به افزایش متقاضیان شرکت در پنجمین نمایشگاه پوشاک هدی نسبت به دوره چهارم گفت: ۹۰ غرفه با حضور حدود ۱۰۵ تولیدکننده و ویژند (برند) در این دوره حضور دارند. به‌دلیل حمایت کارآفرینان، فرهنگیان، فعالان اجتماعی و اقتصادی و از زندگی بیزار می‌شوم. این بچه‌ها خیلی بی‌گناه هستند. باید به این مردم کمک کرد تا دوام بیاورند.

شرقی مصلاي امام خمینی(ره) برپا می‌شود.

دانشگاه